

Artykuł 4.

Protokół niniejszy będzie ratyfikowany. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie. Wejdzie on w życie trzydziestego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i może być wypowiedziany jednocześnie z konwencją w przedmiocie uregulowania wzajemnej komunikacji kolejowej z dnia 30 maja 1927 roku w terminie przewidzianym dla tej konwencji.

Protokół niniejszy sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach polskim i czeskosłowackim, przyczem oba teksty są autentyczne.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Umawiających się Stron podpisali protokół niniejszy i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Działo się w Pradze, dnia osiemnastego czerwca tysiąc dziewięćset trzydziestego roku.

Dr. Gałeczki

Dr. K. Krofta

Dr. J. Ouředníček

PROTOKÓŁ PODPISANIA.

Podpisując protokół pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czeskosłowacką, zmieniający niektóre postanowienia konwencji w przedmiocie uregulowania wzajemnej komunikacji kolejowej z dnia 30 maja 1927 roku, Pełnomocnicy obu Umawiających się Stron oświadczają w imieniu swoich Rządów, że do czasu ratyfikacji wyżej wymienionego protokołu Rządy obu Umawiających się Stron będą stosowały jego postanowienia, zaczynając od dnia 1 września 1930 roku.

Protokół niniejszy sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach polskim i czeskosłowackim, przyczem oba teksty są autentyczne.

Działo się w Pradze, dnia osiemnastego czerwca tysiąc dziewięćset trzydziestego roku.

Dr. Gałeczki

Dr. K. Krofta

Dr. J. Ouředníček

Zaznajomiwszy się z powyższymi protokołami uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości jak i każde z zawartych w nich postanowień; oświadczamy, że są one przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 21 lutego 1931 roku.

L. S.

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Stawek*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

Článek 4.

Tento protokol bude ratifikován. Ratifikační listiny budou vyměněny ve Varšavě. Nabude platnosti třicátého dne po výměně ratifikačních listin a může býti vypověděn současně se Smlouvou o úpravě vzájemného železničního styku z 30. května 1927 ve lhůtě předvídané pro tuto Smlouvu.

Tento protokol byl vyhotoven ve dvou exemplářích v jazyku polském a československém, při čemž oba texty jsou autentické.

Na doklad toho plnomocníci obou smluvních stran podepsali tento protokol a připojili své pečeti.

Dáno v Praze, dne osmnáctého června roku tisícího devítistého třicátého.

Dr. Gałeczki

Dr. K. Krofta

Dr. J. Ouředníček

PROTOKOL PŘI PODPISU.

Podpisující protokol mezi republikou Polskou a republikou Československou, kterým se mění některá ustanovení Smlouvy o úpravě vzájemného železničního styku z 30. května 1927, plnomocníci obou smluvních stran prohlašují jménem svých vlád, že až do doby ratifikace shora zmíněného protokolu vlády obou smluvních stran budou se řídit, počínaje dnem 1. září 1930, jeho ustanoveními.

Tento protokol jest vyhotoven ve dvou exemplářích v jazyku polském a československém, při čemž oba texty jsou autentické.

Dáno v Praze, dne 18. června 1930.

Dr. K. Krofta

Dr. J. Ouředníček

Dr. Gałeczki

38.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 grudnia 1932 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanego w Pradze dnia 18 czerwca 1930 r., zmieniającego niektóre postanowienia konwencji polsko-czeskosłowackiej o uregulowaniu wzajemnej komunikacji kolejowej, podpisanej w Pradze dnia 30 maja 1927 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu protokołu pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanego w Pradze dnia 18 czerwca 1930 r., zmieniającego niektóre posta-

nowienia konwencji polsko-czeskosłowackiej o uregulowaniu wzajemnej komunikacji kolejowej, podpisanej w Pradze dnia 30 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 84, poz. 624), wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu nastąpiła w Warszawie w dniu 15 grudnia 1932 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

39.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1933 r.

o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy gruntu państwowego na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) i art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi, według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 2 czerwca 1931 r., grunt o powierzchni 5039,70 m kw stanowiący własność Skarbu Państwa, położony w Warszawie przy zbiegu Alei Wojska Polskiego i ulicy Kozielskiej.

§ 2. Cena sprzedażna gruntu wymienionego w § 1 wynosi 57.117 zł 75 gr i zostanie spłacona Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy w równych ratach rocznych w przeciągu 5 lat, z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

Pierwsza rata płatna jest przy podpisaniu aktu kupna-sprzedaży.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego, w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia i nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntu wymienionego w § 1 tudzież dalszego użytkowania tego gruntu, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

40.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 14 stycznia 1933 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych.

Na podstawie art. 28 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 629) wprowadza się następujące zmiany:

1) ustęp 3 § 3 otrzymuje treść następującą:

„3. Opłaty dodatkowej nie pobiera się przy sprawdzaniu na prywatnych punktach legalizacyj-

nych wzorców objętości niewłaściwych do płynów (Cz. II § 26 p. 1, 2, 3, 4 i 5) i przepływomierzy wodociągowych (wodomierzy). Ponadto przy sprawdzaniu beczek i naczyń do przewozu ryb poza miejscem urzędowym udziela się zniżki opłat, wynoszącej 20% opłaty zasadniczej”.

2) § 4 otrzymuje treść następującą:

„§ 4. Jeżeli urzędnik delegowany do czynności poza miejscem urzędowym, nie mógł przystąpić do sprawdzania z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchniowych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też wskutek innych okoliczności, spowodowanych przez zgłaszającego, to pobiera się opłaty zasadnicze w tej wysokości, w jakiej należałoby je pobrać w wypadku zbrakowania na skutek sprawdzenia całkowitego, z tem, że suma tych opłat nie może wynosić więcej niż 20 złotych przy legalizacji głównej i 8 złotych przy legalizacji wtórnej. Jeżeli urzędnik nie mógł przystąpić do sprawdzania na więcej niż jednym prywatnym punkcie legalizacyjnym lub punkcie czynności na miejscu, to opłatę, wymienioną wyżej, pobiera się od narzędzi mierniczych, zgłoszonych na każdym z tych punktów, z osobna”.

3) Punkt 3 § 24 otrzymuje treść następującą:

„3. Pipety dokładniejsze i biurety do kwasomierzy: za każdą pipetę lub biuretę 2 zł 50 gr”.

4) Punkt 5 § 26 otrzymuje treść następującą:

„5. Cysterny (zbiorniki przewoźne) do przewozu paliw płynnych:

za sprawdzenie cysterny (ograniczenia zasadniczego i dodatkowej podziałki)

do 600 litrów włącznie 12 zł 00 gr

powyżej 600 litrów za każde następne lub rozpoczęte 600 li-

trów 6 „ 00 „

5) Punkt 6 § 27 otrzymuje treść następującą:

„6. Za wzorcowanie odważników żeliwnych pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 100% opłat, wyszczególnionych w p. 1, 2, 3 i 5, włączając w to koszty korka legalizacyjnego i materiału wzorcowniczego”.

6) W § 27 skreśla się punkty 7 i 8.

7) Punkt 2 § 29 otrzymuje treść następującą:

„2. Przepływomierze wodociągowe (wodomierze):

a) wodomierze pojedyncze o przepuszczalności nominalnej

do 20 sterów na godzinę i mniej 5 zł 00 gr

powyżej 20 sterów na godzinę

do 50 sterów na godzinę włącznie 10 „ 00 „

powyżej 50 sterów na godzinę

do 100 sterów na godzinę włącznie 15 „ 00 „